

много множество мъже и жени, които плачѣхъ за него, а Исусъ ги увѣщава да плачѣтъ повече за сжытъ си чеда. Като пристигнахъ войнытъ вънъ отъ градътъ на мѣстото называемо Голгоѳа, напоихъ Исуса съ вино смѣсено съ смирна, и го распяхъ на кръсть помежду двама разбойници около третій часъ, раздѣлихъ дрѣхытъ му, а за хитонътъ му който бѣше цѣль истъканъ, хвърлихъ жребіе. Турихъ и надписъ на кръстьтъ съсъ буквы Еллинскы, Римскы и Еврейскы, който казваше : „ИСУСЪ НАЗОРЯНИНЪ ЦАРЬ ІУДЕЙСКІЙ.“ Слѣдъ като го распяхъ, мнозина които прѣминувахъ отъ тамъ го хулѣхъ; първосвещеницытъ, книжницытъ и старѣйшинытъ му са присмивахъ; войнытъ му са ругаяхъ; разбойницытъ, които бѣхъ распяты съ него заедно, и двамата отъ първо го укорявахъ; но слѣдъ малко единътъ като смѣра другыйтъ, рече на Исуса : „*Помени ма Господи, когато дойдешъ въ царството си.*“ А Исусъ като видѣ майка си и ученикътъ когото обичаше, рече : *Жено, это сынъ ти*; подырь рече на ученикътъ : *Это майка ти*. За туй отъ онзи часъ я зе ученикътъ у тѣхъ си. (Мат. ѳѳ. 27—44. Марк. ѳѳ. 16—32. Лѳк. ѳѳ. 26—45. Іоан. ѳѳ. 17—27.).

§. 62. *Исусъ прѣдаде духъ.*

Отъ шестыйтъ часъ до деветый станѣ тъма по еичката земя. Тогази Исусъ, увѣренъ на помощъта свыше, казва : *Или, Или, лима савахѳани !* Подырь, защото рече : *жѣденъ съмъ*, единъ отъ войнытъ го напои съ оцетъ. Най послѣ извика съ голѣмъ гласъ : *Свърши са !* и като прѣклони глава прѣдаде духъ. Тогазъ земята са потърси, камънытъ са раслу-